

الگوی مدرسه‌سازی

برای او که هنوز هم سواد ندارد
از کارگری تا مدرسه‌سازی

شاید برای بلور خیل‌ها سخت باشد بزرگ‌ترین مدرسه‌ساز در ایران سواد ندارد!از سفر محققین داورپناه که برای شرکت در مراسم افتتاح یک مدرسه خیرساز در سیرجان به این شهر آمده بود و مشاهده نگارستان با او چندین سال می گذرد این مرد ۸۲ ساله همچنان شاداب و سرخtal به کار مدرسه‌سازیاش در کشور ادامه می‌دهد و تپه‌احل ۲۴ مدرسه تحویل آموزش‌وپرورش شده است. داورپناه که متولد ۱۳۱۵ خمینی‌شهر است سرگذشت جالبی دارد. خودش یکبار این سرگذشت را در برنامه ماه‌عسل احسان علی‌خانی تعریف کرده است. به گفته خودش بهداریکنه مادرش را در سن ۹ سالگی از دست داد، به شاگردی گیوه‌دوزی روی آورد و سپس به شغل پندری یعنی سنگتراشی در معدن مشغول شد و پس‌از آن، در آتشگاه اصفهان، شاگرد استاد غناب‌دریعلی سنگتراش شد. یک سالی بعد دوباره به تهران برگشت و با دختر صاحب‌خانمان‌ان ازدواج کرد و چندی بعد در میدان شوش تهران، در یک مسافهانی که از سرعوضش «راشا ماهوش» به امانت‌گرفته بود، کارگاه سنگ‌تراشی شخصی‌اش را درآید کرد. او مدتی بعد با معماری آشنا شد و کارهای ساختمانی او را انجام داد و پس‌از آن، از کاخ شمش در مهرشهر کرج سر درآورد و دستگاه‌های اجرا را فراهم و نصب کرد. پس از چندی، یک کارخانه سنگبری در جاده شاه‌عبیدالعلیم‌راه‌اندازی کرد و قسمتی از سنگ تالار وحدت تهران را فراهم و نصب کرد. این کارخانه همچنان دایر است. پس از انقلاب که شرایطش به‌تدریج بهتر شد، به‌تجارت لوازم اتومبیل در جبی پرداخت و هنوز در این زمینه فعال است. او در آغاز دهه هفتاد، به خیرین مدرسه‌ساز پیوست و اولین مدرسه را به‌نام پدرش – رحمان داورپناه - در سال ۱۳۷۲ افتتاح کرد. این مدارس در سراسر کشور پیوسته نقاط محروم ساخته‌شده است.

او تا مهرماه ۸۲ یکصدومشتمین مدرسه به وزارت آموزش‌وپرورش تحویل داد و این تعداد در پایان سال ۱۳۷۵ به ۲۳۶ و اکنون به حدود ۲۴۰ مدرسه رسیده که ۱۶ عدد آن را در زادگاهش خمینی‌شهر بناکرده است. وی خود را متعهد می‌داند تا روزی که زنده است، تعداد این مدارس را به یک هزار باب برساند. او، پسر و سه دختر دارد که هرکدام زندگی خود را می‌گذرانند. داورپناه همسرش را از اولین مشوقش درراه مدرسه‌سازی می‌داند. درباره زندگی و خدمات این خیر بزرگ خمینی‌شهری تأیقاتی نیز انجام‌شده است ازجمله کتابی به نام زندگی و کارنامه‌ی خیر مدرسه‌ساز محمدتقی داورپناه او از مدرسه‌سازی لذت می‌برد و می‌گوید وقتی کار ساخت مدرسه‌ای تمام می‌شود و شاگردان برای تحصیل وارد آنجا می‌شوند، برای من دعا می‌کنند. همین است که تا الان حتی یک قرص هم نخورده‌ام و هم سالم‌ام است. داورپناه می‌گوید: می‌خواهم ثروتم را وقف کنم. این ثروت متعلق به بچه‌هایم نیست. آن‌ها خود باید تلاش کنند و زندگی کنند.

◀ **چطور شد به این راه ورود پیدا کردید؟**
سال ۷۸ بعد از ساخت اولین مدرسه توسط بنده به‌نام حضرت ابوالفضل(علیه‌السلام) باوجود داشتن خبرنیچوی چون آقای همای که تا آن زمان حدود ۶۰۵ مدرسه ساخته بود مسئولین وقت آن زمان در سال ۷۹

در گفتگو با دبیر مجمع خَیرین مدرسه‌ساز سیرجان مرور شد:

فرهنگ مدرسه‌سازی

آموزش و پرورش زیربنای توسعه هر کشور است. برای تقویت این زیربنا باید برای توسعه اماکن آموزشی تلاش کرد

مریم کاظمی

اگر بگوئیم آموزش‌وپرورش زیربنای توسعه یک کشور است سخنی به‌شائبه نگفتنایم. حال اگر بپرسیم دلیل اینکه چرا «این زیربنای توسعه» در کشور ما اجرا این‌قدر می‌لنگد به پاس‌خدا و دلائل زیادی می‌رسیم که یکی از آن‌ها ناشستن فضای آموزشی کافی و مناسب است.

وقتی در کشور ما و حتی در همین شهر ما هنوز مدارس مختلط وجود دارد و با حتی زمانی که در کشور ما با این‌همه منابع، مدرسه دو شیفْت مشاهده می‌شود و در برخی از شهرهای همین استان زیرخبر کرمان هنوز برخی دانش‌آموزان در مدرسه کبوتری درس می‌خوانند دیگر نیاز به بیان دلائل بیشتری نیست:اما اگرچه برای رفع این کمبود اساسی سال‌هاست که بخش خصوصی و خَیرین مدرسه‌ساز به کمک دولت مشارفته‌اند ولی در واقع این است این‌رخیمه به دلیل سرگردگی به این سلسله‌ی انقیام پیدا نمی‌کنند. نه دولت به‌تنهایی توان رفع این تقصیه را دارد و نه فرهنگ مدرسه‌سازی آن‌چنان در رگ و پوست مردم و به‌خصوص کسانی که از توانایی مالی برخوردارند دوانده شده است. در این میان اما تک چرخه‌هایی زده می‌شود که اگرچه غنیمت است اما کافی نیست. نگارستان در این سال‌ها برای ترویج فرهنگ مدرسه‌سازی هرازگاهی به چاپ گزارش‌ها، مصاحبه‌ها و یا خبرهای تشویقی‌کننده روی آورده است تا در این راه وظیفه خود را- هرچند کم- در قبال جامعه ادا کند.
مصاحبه با بزرگ‌ترین مدرسه‌ساز کشور «محمدتقی داورپناه اصفهانی» در سفرش به سیرجان، «گفتگو با عطا احمدی، حسین عباسلو و حسن همایی از بزرگان مدرسه‌سازی در استان و سیرجان و درج گزارش‌هایی از «مجمع خَیرین مدرسه‌ساز» در این شهر در کنار گفتگو با برخی اعضای آن در این سال‌ها و با چاپ خبرهای مرتبط، در این چارچوب بوده است. هنوز گفتگوی نگارستان با مرحوم خداده از مای مدرسه‌ساز زرنشتی از زیباها ترفته است. گفتگویی که در آن نگارستان به افرا خداده که شهر که باعث تغییر نام مدرسه مزدايي خود شده است، ۱۷ شهرپور شندند انتقاد کرد و کار آن‌ها را استنجدیده خواند. به‌هرروی حمایت از این ایده و اشاعه فرهنگ مدرسه‌ساز برای رسانه‌ها یک وظیفه است و ورود به گود مدرسه‌ساز برای کسانی که از تمکن مالی برخوردارند وظیفه‌ای دیگر آن‌هم با علم به این نکته‌ی مهم که نتواب مدرسه‌سازی کمتر از مسجد سازی نیست.

آنچه در ادامه می‌خوانند گفتگو با ابوالقاسم اسفندیاریور دبیر مجمع خَیرین مدرسه‌ساز سیرجان است تا بیشتر در حال و هوای مدرسه‌سازی در این شهر قرار بگیریم. کسی که خود مدرسه حضرت ابوالفضل(علیه‌السلام) را ۱۲ سال پیش ساخت و فتح بایی شد برای خَیرسازان دیگر. اسفندیاریور متولد ۱۳۲۵ سیرجان است که سال ۵۸ پس از اخذ فوق‌دیپلم به‌دنبال کار آزاد می‌رود و بعدها به فکر ساخت مدرسه در سیرجان می‌افتد. او اینک در قامت «دبیر مجمع خَیرین مدرسه‌ساز» این انجمن خَیره را به سمت‌وسوی بیشتر مدرسه‌سازی هدایت می‌کند.

از منده بنده نیز با پذیرفتن این مسئولیت خودتمتکمی به آموزش و فرهنگ یکدم. اگر کسی می‌خواهد دست‌به‌کار خوب مدرسه‌سازان جمع افتادیم و با مشخص کردن اعضای سیرجان چه ز زمانی و چگونه تأسیس می‌شود؟
یهات مدیره کارمان را شروع کردیم… سیرجان با دارا بودن خَیرین محترمی در

کار داشت؟

دوستان احساس کردند جای برای تبادل فکر و مهندسییی فراهم‌شده و اگر کسی بخواند دست‌به‌کار خوب مدرسه‌سازان جمع افتادیم و با مشخص کردن اعضای دستگاه‌ها مسیر اجرای آن را تسهیل کند، بنابراین اعضا به‌تدریج زیاد شدند. بنده

می‌کنیم. حالا با خودشان می‌سازند و با مبالغ موردنظرشان می‌کنیم. از ساخت مدرسه کامل گرفته تا تک کلاس یا سالن ورزشی. نمازخانه، آزمایشگاه و غیره.
گاهی هم خَیرین فقط یک قطعه زمین وقف می‌کنند بدون اینکه خودم باوجود تماملی که به‌نامگذاری از طرف اعضای مجمع با ادارات و ارگان‌های مختلف داشتم سبب شد کارها بسیار بهتر

بودن وقت پیش برود…
بخواندند دست‌به‌کار خوب مدرسه‌سازان
جمع افتادیم و با مشخص کردن اعضای هیات مدیره کارمان را شروع کردیم…
تأسیس مجمع چه تأثیری در روند

بگویند چه ساخته شود. در این گونه مواقع چه تصمیمی گرفته می‌شود؟
تسیت واقع که مشخص است وقتی آن را وقف آموزش‌وپرورش می‌کنند برای ساختن مدرسه بعضی‌ها هم وقف می‌کنند و اختیار را به آموزش‌وپرورش خوبی داریم. من همین‌جا از سایر خَیرینی که به‌حال وارد این میدان نشده‌اند می‌خواهم که برای علایق‌اصالحات هم به‌دلیل بزرگ بودن قابلیت تبدیل شدن به مدرسه را ندارد بنابراین آموزش و پرورش با فروش آن مبالغ به‌دست‌آمده را صرف ساخت مدرسه و یا ساخت مواردی که موردنیاز سیستم آموزشی باشد می‌کند.
الآن چه تعداد پروژه خَیرساز در دست اجرا دارید و یا آن را تمام کرده‌اید؟

در حال حاضر ۱۰-۱۵ پروژه در حال ساخت داریم که بعضاً ۵ درصد پیشرفت دارند اگرچه متأسفانه برخی از پروژه‌ها به علت شرایط بد اقتصادی ساخت‌وسازشان کند شده است. در سال ۹۵-۹۴ حدود ۱۵ پروژه تحویل آموزش‌وپرورش شد. در سال ۹۶ حدود ۱۸ پروژه و در سال جاری۱۵ پروژه داریم که برخی از آن‌ها را نشاء… تا آخر آبان تحویل می‌دهیم.

کدام پروژه‌ها اسم‌ال تحویل شده‌اند و یا تا آخر آبان تحویل می‌شوند؟

مدرسه خَیرساز حاج منصور اکبرپور در خرم‌آباد، مدرسه خَیرساز حمیدلطیبان در شهرک مشتاق، مدرسه بهرزمین در آباءه، مدرسه خَیرساز حاج حسین تقوی در مکی‌آباد، مدرسه پارپژ پیشرو در شهرک نار، مدرسه خَیرساز حسن‌پور در شهرک مهر، مدرسه مولای‌اخیتر سازه‌سازی مهندس عباسلو در هاشمپور، در نصرت‌آباد ۲۰ درصد، زین خط در شهرک نصر ۱۰ درصد، مدرسه آقای آرش به‌نام پدر مرحومشان در شهرک اسفندقه ۱۰ درصد، مدرسه حاج کاظم یوسفی به‌نام پدر مرحومشان در شهرک اسفندقه ۱۰ درصد، مدرسه آقای امانی در آخر خیابان وحدید ۱۰ درصد، مدرسه چهارم نصر در جلال‌آباد ۴۰ درصد، ۴ کلاس درس در خَیرم آباد توسط آقای گلزاری با ۱۰ درصد و مدرسه عرب زاده در خرم‌آباد ۱۰ درصد پیشرفت دارد که

مکتب، حالا با خودشان می‌سازند و با مبالغ موردنظرشان می‌کنیم. از ساخت مدرسه کامل گرفته تا تک کلاس یا سالن ورزشی. نمازخانه، آزمایشگاه و غیره.

گاهی هم خَیرین فقط یک قطعه زمین وقف می‌کنند بدون اینکه خودم باوجود تماملی که به‌نامگذاری از طرف اعضای مجمع با ادارات و ارگان‌های مختلف داشتم سبب شد کارها بسیار بهتر

**اقداماری به‌موقع تمام شوند.
◀ با این وصف سیرجان به یک کارگاه مدرسه‌سازی تبدیل‌شده است…**
بله واقعاً همه دارند همت می‌کنند. سیرجان خوشبختانه رتبه اول مدرسه‌سازی را در استان دارد. این‌یک نعمت است که خَیرین خوبی داریم. من همین‌جا از سایر خَیرینی که به‌حال وارد این میدان نشده‌اند می‌خواهم که برای علایق‌اصالحات هم به‌دلیل بزرگ بودن قابلیت تبدیل شدن به مدرسه را ندارد بنابراین آموزش و پرورش با فروش آن مبالغ به‌دست‌آمده را صرف ساخت مدرسه و یا ساخت مواردی که موردنیاز سیستم آموزشی باشد می‌کند.

خطراهای هم از پروژه‌هایی که اجرا کرده‌اید برآید؟

سال ۸۵ پشتمیان مسجدالنبی با آقای کمال‌الدین یوسفی نشتسته بودیم و صحبت می‌کردیم که حاج علی کسب‌زاده گفت دلم می‌خواهد در کوجه حاج حاج محمدحسن راجی که عزازاران امام حسین(علیه‌السلام) در آنجا میخانه بخورند. وقتی پیشنهاد ساخت مدرسه را به حاج علی اسفندی، حاج حسین نقیعی، حاج اصغر جهانشاهی، شهید محمدرضا مرادی و خانم‌های مرحومه حاجیه پروین شهسواری، حاجیه صف رضایی، حاجیه خانم محمدی و حاجیه عرف لقا کارزوی.

اگر دوستانی با خواندن این مصاحبه ترغیب شدند از امواتشان در راه مدرسه‌سازی خرج کنند چگونه و به کجا مراجعه کنند؟

محل مجمع خَیرین مدرسه‌ساز واقع در چهارراه فرهنگ است که دوستان می‌توانند عصرها برای هماهنگی مراجعه کنند و اگر دوستانی هم قصد واریز مابلی داشته باشند، می‌توانند به شماره‌حساب ۰۱۰۸۵۰۱۲۹۶۰۰۶ بانک ملی به‌نام مجمع واریز کنند ضمن این‌که شماره مدرسه و آقای مهندس همایی با ساختمان ۱۰ مدرسه بیشترین مدرسه‌ها را تا حالا ساخته‌اند که اجرایشان بخشد.

یاد می‌کنید از خَیرینی که در بین ما نیستند؟
بله افراد خَیر زیاد هستند که از بین ما افتادند ولی نام نیکشان همچنان باقی است از جمله مرحومین حاج اصغر مسلمی‌زاده، حاج احاد دقیقه مرزایی، حاج محمود حمزپور، حاج حسین سرهنگی،

خانواده محترم پور کیانی

مصیبت وارده را حضور شما تسلیت عرض نموده، از درگاه خداوند متعال برای آن مرحومه علو درجات و برای بازماندگان صبر و اجر مسئلت می‌نمایم.

بهادر و سالار سرافراز

خانواده محترم کریمی دهبیادگاری و پور کیانی

با نهایت تأسف و تالم درگذشت والدۀ گرامیتان را به شما بزرگواران تسلیت عرض نموده، از خداوند متان برای روح آن مرحومه رحمت و مغفرت و برای بازماندگان صبر و شکیبایی مسئلت دارم.

محمدرضا کریم الدینی

خانواده محترم پور کیانی

مصیبت وارده را حضور شما تسلیت عرض نموده، از درگاه خداوند متعال برای آن مرحومه رحمت و غفران واسه و برای شما صبوری و شکیبایی مسئلت می‌نمایم.

شرکت حمل و نقل داخلی آتشین ترازبر هر میزگان امیرمحمد کریم الدینی

جناب آقای حاج عنایت‌الله عباسی

با نهایت تأسف مصیبت درگذشت پدر بزرگوارتان را حضور شما و خانواده محترمتان تسلیت عرض نموده، از درگاه خداوند متعال شادی روح آن مرحوم و صبر و اجر بازماندگان را مسئلت می‌نمایم.

انصار حزب‌الله شهرستان سیرجان

تسلیت

جناب آقای حسین مهدی‌فر

ضایعه درگذشت زنده‌یاد حاج حمید حسام ایوبی همسر مکرمه‌تان را حضور شما و خانواده‌های محترم حسام و نجف‌آبادی تسلیت عرض نموده، از درگاه خدای متعال روح آن مرحوم و سلامت بازماندگان را مسئلت می‌نمایم.

میلااد و مهدی جوان خوارجویی

فرهنگ و آموزش

الگوی مدرسه‌سازی
مردی که فقط یک دوچرخه دارد!
مدرسه‌سازی با داستان خالی

اول آذرمه سالوزی تولد مردی از جنس ایثار و گذشت است. کسی که همه زندگی‌اش را در کرمان وقف مردم کرده است. «بهلوان عطا احمدی» بهلوانی لقبی است که مردم وی را با آن می‌شناسند.

این معلم ۸۲ ساله کرمانی که در سال ۱۳۱۵ در کوچه‌ایه به‌نامد آدینه تمام نمای جوانمردی است. کافی است بنامید او خودش هیچ خانه، خودرو و حتی تلفن همراهی ندارد اما با دستن خالی‌اش تا حالا بیش از ۵۰ مدرسه ساخته است. عطا احمدی از خودش شروع کرد. او سال‌ها قبل و پس از مرگ همسرش خانه‌اش را تبدیل به مدرسه نمود. برای ساخت بقیه مدرسه‌ها واسطه می‌شد. همیشه با پلاستیک پر از سارگ و انواع مجزه‌ها و کپی‌ها با پای پیاده و با خاکتر دوچرخه در این اداره به آن اداره می‌رفت تا منابع بر سرکارش را دریافت کند. در پروده درخشان او، ساخت هزاران مترمربع فضای آموزشی، مدارس روزانه و شاه‌زوری، تأسیس سرای پیشرفته سالمندان کرمان با ظرفیت ۱۶۰۰ سالمند، ساخت دهه‌گوشه‌تانی به طول ۱۲ کیلومتر و آب‌رسانی و برق‌رسانی برای مردم زادگاهش در روستاهای «کوچه‌ایه» با همکاری سازمان جهاد سازندگی استان، ساخت صدها واحد مسکونی، احداث ازگاه‌های شهودی بهتر و شهید رجایی و ازگاه‌های هیمنان و دهها کار نافع‌انفعالی دیگر به‌بخش می‌دهد. او عملی است که که با عشق، سال‌ها در تکمیل و تربیت فعالیت کرد و حتی مرگ فرزندانش نیز باعث نشد یک روز بر سر تدریس غایب باشد. او معلمی را از مدرسه‌ای در گوگر آغاز کرد و در کرمان ادامه داد تا اینکه در سال ۶۰ بازنشست شد تا با خیالی راحت‌تر به امور عالم‌انفعالش بپردازد.

خدمات او در سال‌های اولیه انقلاب از چشمان مسئولان کشور دور نماند تا جایی که شهیدرجایی که خود روزی معلم و وزیر آموزش‌وپرورش بود در زمان نخست‌وزیری، پس از اطلاع از اقدامات عطا احمدی در زمینه مدرسه‌سازی در کرمان گفته بود: اگر در هر یک از استان‌ها یک نفر مثل عطا احمدی داشته‌یم،

مشیمان از این بهتر بود. کمتر کسی در کرمان هست که او را نشناسد. مرد وسیع‌دلی که با پیراهن و شلوار کراچینک سیوار بر دوچرخه به پیروزخانه‌ی عمرانی در حال ساخت کشتی می‌کند و همه آن‌ها را در بسق کوهانک و در تمام مرود، بارها به‌تمام معلم نمونه برگزیده شده‌ام تا در آن کوه‌نادر و در تمام دوران خدمتش هدیه و جایزینی را برای خود یا هر کس نپذیرفت. عطا احمدی، نام متقانی داده نمی‌که قطعه ندارد اما قطعه قطف زندگی خیل‌ها شده است؛ نقطه امیدواری کسانی که شاید دیگر آمیدی نداشتند.

تقدیر و تشکر

رفت تا دامتش از گرد زمین پاک بماند

اینک که دست تقدیر در هفتمین روز پاییز، بهار زندگی ما را به خزان بدل نمود و غنچه زیبای سید زندگیمان را به دیار باقی برد و روح جگر گوشه عزیز ما را به پرواز در آورد و به ملکوت اعلی فرستاد و همه را در ماتم و سوگ ابدی نشاند. به حکم ادب و حق شناسی با شایسته‌ترین و عالی‌ترین عبارات و سخنان به هر زبان و هر لهجه ستایش می‌کنم محبت‌های شما بزرگواران را. چه آن کس که با گل خاطر سوگواریان را تسلی بخشید و چه آن کس که به قدم میارک خود و چه آن عزیزگی که به خط و جراید آرام بخش دل داغداران شد.

در مقام شما چه می‌توانیم بگوییم که اقیانوسی از لطف و رحمت را در رگهای خسته و کوفته‌مان جریان دادید، با این عمر کوتاه خاکی، قادر به جبران الطاف شما نیستیم، پس دست به دامان ذات کبریایی دراز می‌کنیم و از درگامش می‌خواهیم تا پاسخگوی این همه لطف از روی عنایت خویش باشد.

بدین وسیله از عنایت و حسن توجه کلیه سروران، دوستان، آشنایان و همکاران گرامی که در همه مراحل ما را در مدین لطف و غریق محبت خویش نمودند از صمیم قلب تقدیر و تشکر نموده و برای همگان از خداوند رحمان، حضور در مرکب نوراتی امام زمان (عج) را در عمر ظهور مسئلت می‌نمایم.

باز هم وعده ی دیدار ما در

چهلمین روز سفر بی بازگشت

ستایش عزیزمان

روز چهارشنبه ۱۶ آبان ماه مصادف با رحلت پیامبر اکرم (ص)۲۸صفر

ساعت حرکت ۲:۳۰بعد از ظهر از درب منزل بدر آن عزیز آدرس: شهرک مشتاق، بلوار هجرت، کوجه ی هجرت ۱۱

با سپاس فراوان

خانواده ی “ ستایش صفاری “